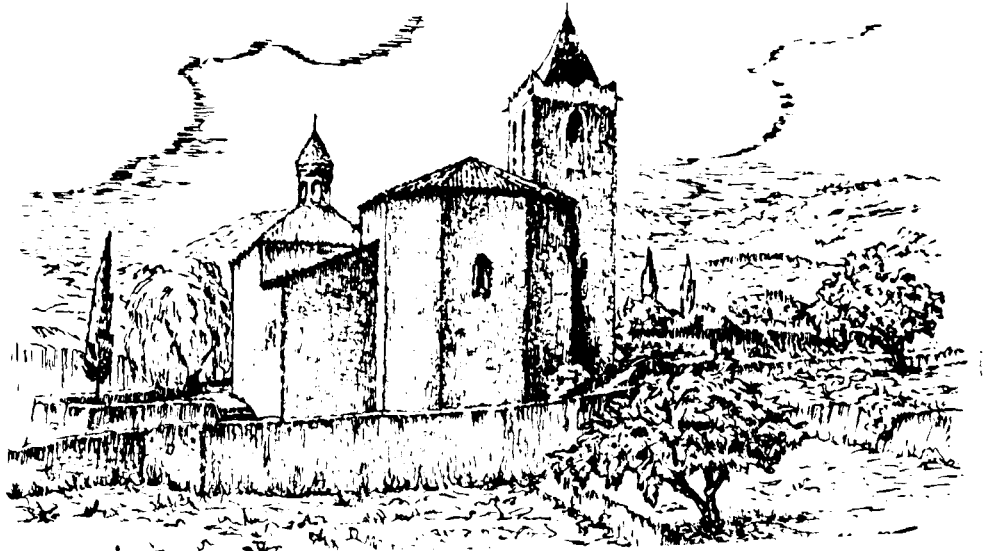

LA FESTA DE LES ALEGRIES

I EL RECORD D'UN AMIC

● El dia 8 de setembre Lloret celebra tradicionalment la festa de la Mare de Déu de les Alegries —que, els darrers anys, degut a necessitats del calendari, sovint es passa al diumenge més pròxim—. Al poble de Tiana (Maresme) també tenen aquesta festivitat. Uns i altres posseïm un santuari on és venerada la Verge. El de Lloret, del segle XI fou, com molts saben, la primitiva parròquia quan la vida vilatana se centrava bàsicament a la pagesia. Curiosament, a Tiana també passa un fet semblant: l'actual santuari de la Mare de Déu de l'Alegria —ells diuen l'advocació en sigular— correspon a l'antiga parròquia de Sant Cebrià. La nostra ermita té clara ascendència romànica. La dels tianencs és d'estil gòtic tardà.

Qui em posà en antecedents d'aquestes coincidències fou un tianenc de pedra picada, sardanista de pro i, no cal dir, català fins al moll de l'os: Josep Canals i Roman. La nostra relació partia de quan Lloret fou Ciutat Pubilla de la Sardana l'any 1971. A Josep Canals no le fou difícil recordar la meua fesomia, ja que vaig fer de presentador de la majoria d'actes d'aquell Pubillatge de gret record. Per a mi, en canvi em resultava impossible retenir la imatge i la identitat de les diverses persones que aquell dia vaig saludar. Però ja tingué cura Josep Canals, l'any següent, per l'Aplec de la Sardana de Lloret, al que venia quasi sempre d'ençà d'aquella efemèrides, de presentar-se i recordar-me anècdotes i fets viscuts. Parlàrem de programes, d'escrits, de sardanes, etc. ... Canals, d'altra banda, era un col·leccionista de material sardanístic. En guardava curiosament les publicacions i quan n'hi faltava alguna la cercava amb afany. La seva adreça —Carrer de Sant Domènec, 5— me la vaig aprendre de memòria. D'ençà d'aquells primers contactes vam relacionar-nos sovint, la major part de les vegades de forma epistolar. Ell, però, cada any era fidel, com he dit abans, a

l'aplec de Lloret i venia puntualment a saludar-nos, junt amb la seva esposa.

En saber que jo col·leccionava, també, una mica de tot, m'envià els Goigs de la Verge de l'Alegria, unes postals amb dibuixos del santuari fets per Armand Messeguer, programes, etc.

Jo sabia, puntualment, tots els actes culturals que es desenvolupaven a Tiana, aplecs, concerts corals, conferències ... M'ho enviava amb il·lusió, amb un entusiasme comunicatiu. Aquell mateix entusiasme que posava en la seva fidelitat catalana. Recordo l'any que Josep Tarradellas president de la Generalitat a l'exili, retornà a Catalunya i la concentració que s'organitzà per a rebre'l massivament a Montjuich. Jo vaig anar-hi en representació de l'Ajuntament lloretenc. Després de diverses hores d'espera, d'empentes i apilonaents, Tarradellas va arribar i va adreçar la paraula. Tot i estar gairabé a primera fila, poca cosa vaig veure perquè els fotògrafs feien una veritable muralla davant del President. Quan aquest abandonà la tribuna i la gent es començà a dispersar, vaig reconèixer Josep Canals i la seva esposa que travessaven, adelerats, la plaça del sortidor. Canals semblava rejuenit. El goig i l'emoció estaven patents en el seu rostre i irradiaven penetrant, sortida d'aquells ulls que semblaven emmarcats per dues celles ben poblades. La família Canals havia fet professió de fe anant a rebre el President recobrat.

Quan va néixer la meua filla va enviar-me puntualment un obsequi: el llibre del Pare Nostre amb il·lustracions per a mainada original d'aquella tianenca d'adopció, extraordinària artista, que és la Lola Anglada. Canals n'era un devot. No fou pas aquella la única vegada que m'envià reproduccions de dibuixos de "la Lola" com deia ell afectuosament. Per iniciativa seva, el compositor Tomàs Gil Membrado va escriure una sardana titulada "Les nines de

Lola Anglada". Canals, per carta del 18 de gener de 1983, m'explicava, cofoi, com havia anat tot i com havia resultat la festa de l'estrena:

"Va ser un acte molt emotiu —m'escrivia—. En dir-me Tomàs Gil que havia anat a Sitges a veure les nines —es refereix a la col·lecció que Lola Anglada va regalar a aquella Vila— i que li havien agradat tant, jo li vaig dir: Per què no li feu una sardana que porti per títol "Les nines de Lola Anglada"? I al cap d'un temps, en Gil em va dir: "—Canals, allò que em vas dir ja hi estic treballant."

Per Sant Esteve havíem de fer, com cada any, una ballada a la plaça, on s'instal·la un arbre guarnit amb un pessebre. Jo vaig proposar d'anar aquell dia, abans de començar la ballada, a estrenar la sardana davant del portal de casa la Lola. A l'acte s'hi van sumar l'Ajuntament, la Diputació i un sens fi d'amistats ... Vàrem preparar unes nenes que van posar una senyera a terra amb un ram de flors al damunt i van ballar la sardana al voltant. Primer, com és natural, vaig fer una presentació començant amb aquella dita sardana: "Qui per Nadal res no estrena, res no val ... i com que la Lola val molt ... etc. ... I vaig acabar llegint la lletra de la sardana ...

*Les nines de Lola Anglada
són com un pomell de flors,
bella toia regalada
que engalana nostres cors ...*

Fins aquí un fragment, prou revelador del seu tarannà, de la carta, plena de satisfacció, de Josep Canals i Roman.

A Lloret feia poc que havíem estrenat una guarderia nova i precisament, en cercar-li nom, jo vaig pensar que el d'una artista totalment vinculada al món dels infants era el de la Lola Anglada, relacionada amb Lloret també per haver il·lustrat alguna

capçalera del quinzenari "Aires Llorentencs" dels anys trenta, alguna narració de l'amic Fàbregas —"La Sardana d'En Fel·liu"— més recentment i, indubtablement, per haver estat deixeble d'un gran aimant de Lloret com fou Joan Llaveries. No cal dir que Josep Canals fou el qui va encarregar-se, de part meua, d'establir els primers contactes amb la Lola Anglada per veure si la idea li agradava i, gràcies als seus bons oficis, la gran dibuixant i escriptora d'infants acabà venint a la inauguració de la guarderia, que, a més del seu nom, posseix tot un seguit de quadres de dibuixos sus penjants al rebedor i per les aules.

L'empenta que Josep Canals posava en totes les seves coses —conseqüència d'aquell "Bon Coratge" que em desitjava, junt a un felicitat i bon any nou, pel desembre de 1979, en una postalleta que encara conservo— donà altres fruits. Alguns els sabem, d'altres els intuïm. A la portada d'una partitura de sardana, titulada "L'Aplec de l'Alegria", de Tomàs Gil Membrano, llegeixo la explícita dedicatòria de l'autor: "Als sardanistes del bonic poble de Tiana i, principalment, a l'amic J. Canals per la seva tasca i desvetllament per la nostra dansa."

Fa uns mesos, vaig rebre una altra carta de Tiana. L'envelop era gros i vaig pensar: En Canals t'envia una altra publicació o algun programa. Però em sorprengué i m'inquietà el remitent. Hi deia Canals, com sempre, però davant hi havia el nom d'una dona. L'angoixa el confirmà en obrir i llegir el contingut. Josep Canals havia mort feia unes setmanes i la filla m'ho comunicava, tot enviat-me alhora, com ho hauria fet el pare, una publicació nova en la qual quedava reflexada, una vegada més, la col·laboració de l'amic desaparegut; d'aquell amic que, content del nom de Lola Anglada que portava la guarderia de Lloret, encara m'escrivia feia poc "Podria ser que amb la llar de Jubilats féssim un dia una excursió a Lloret i l'objectiu — un dels tals— fos visitar la Guarderia".

Josep Canals i Roman ja no vindrà a Lloret a veure la guarderia "Lola Anglada", a contemplar el nom de la seva admirada artista, en ferro noble sobre la pedra grisa ... Suposo que, amb els meus tràfecs polítics de mesos passats, li he quedat a deure moltes coses que li havia promès (fotografies de la inauguració, per exemple ...) Llástima!

Per això ara, en venir al moment de la nostra festa de les Alegries, aquesta advocació mariana que Tiana i Lloret compartim, l'he volgut recordar. Estic segur que a Tiana, a l'Aplec de l'Alegria d'aquest any, hi haurà un buit. Faltarà un tinent de cor, un home que amb la seva testa ennoblida pel cabell blanc era fàcil de localitzar ... I serà buscat en va. Josep Canals ja és història del seu poble; perquè la història veritable ja no la fan els reis i els papes i els personatges destacats; la fa la gent com ell, constant, amb esforç i il·lusions, amb amor al poble i esperit de país.

Els goigs de la Mare de Déu de l'Alegria de la parròquia de Sant Cebrià de Tiana que fa anys em va enviar, tenen una estrofa que, avui, sembla escrita per a Josep Canals:

*"Vós els àngles alegràreu
i els reis i els pastors,
quan a Betlem els mostràreu
el Fill dels vostres amors.
Al devot qui amb Vós confia
també un jorn el mostràreu
Oh Verge de l'Alegria!
oïu sempre nostra veu."*

Josep Canals deu estar, aquests dies, més a prop que mai de la Verge que, en vida, homenatjà, i del Creador.

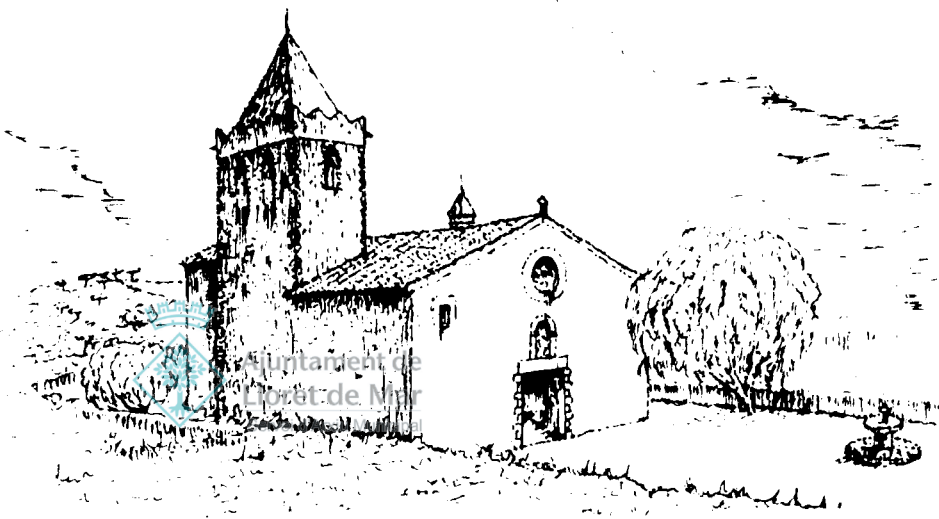
Quan a Lloret cantarem els nostres goigs i direm allò de:

*"Alegrau a tot Lloret,
sa parròquia i sa comarca,
puix vostra poder abarca
tot allò que Déu ha fet ..."*

Jo també eixamplaré, enguany, fent una mica de trampa, la comarca estricta, cap al Maresme, i arribaré fins a Tiana i recordaré l'amic absent, devot de la Verge, sardanista, defensor de les nostres arrels, català sincer, home de bé, en una paraula.

Joan DOMENECH MONER

SANTUARI
DE LA
MARE DE DEU
DE
L'ALEGRIA
(TIANA)

CRISTAL

Diseno y Realizacion de

- POLLETOS
- PLANOS
- CARTELES
- ADHESIVOS
- EXPOSITORES
- MANTELES

ETC

Le estamos ofreciendo el maximo servicio en PUBLICIDAD IMPRESA y al mejor precio

EDICIONES CRISTAL S.A.
Geston Publicitaria
Tel. 36 77 11

XINO-XANO

**MARCHA POPULAR
A LAS "PLAYAS DE LLORET ..."
25 DE SEPTIEMBRE
A LAS 7 DE LA MAÑANA**

● **SALIDA:** Concentració a las 7 de la mañana en la PLAZA DE LA VILA.

Los participantes serán trasladados con barca o en autocar (a gusto de cada uno) hasta la playa de Canyelles, de donde comenzará la MARCHA a pie hasta la playa de Santa Cristina.

○ **SARDINADA:** A la llegada a la playa de Santa Cristina los participantes a la MARCHA serán obsequiados con una típica SARDINADA con "PA I TOMAQUET" y VINO de la tierra.

○ **REGRESO:** El regreso a Lloret de Mar, será libre. Se podrá regresar por el camino antiguo de Santa Cristina o también con el servicio regular de barcas.

● **NOTAS:**
1.—Esta MARCHA POPULAR es completamente gratuita y abierta a todo el mundo.

2.—Habrá controles de vigilancia, servicios de la Cruz Roja y vehículos de asistencia a los participantes.

3.—Se ruega la inscripción anticipada a fin de poder adecuar los servicios al número de participantes.

UNA BUENA FIRMA DEL FRIO

**Pedra
Gómez**

Teléfono 36 45 71